

РЕШЕНИЕ

№ 38638

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10515** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на З. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., срещу Решение № РПЗТ-65/18.09.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което чужденецът е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила на основание чл. 45б, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗУБ.

С жалбата се иска отмяна на решението, като се твърди, че същото е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че не е разгледана възможността да бъде наложена мярка по чл. 45а ЗУБ, а директно е бил настанен в център от затворен тип. Сочи се, че няма доказателства за образувано наказателно производство спрямо него, както и се оспорват изводите на административния орган, че е налице опасност да се укрие. Изтъква се също така, че ЗУБ и Директива 2013/33/ЕС не предвиждат възможност настаняването да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила. Твърди се, че формулираният от административния орган диспозитив на решението противоречи и на целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, с назначен преводач, и с процесуален представител – адв. Д., който поддържа жалбата и моли административният акт да бъде отменен. Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи

от фактическа страна следното:

С Писма вх. № КП-04-5906/09.09.2025 г. и вх. № КП-04-6066/17.09.2025 г. от ГД „Гранична полиция“ – МВР Държавна агенция за бежанците при МС е уведомена, че жалбоподателят З. Х. е бил установен укрит в автомобил, заедно с още 34 други лица, отговарящи на профила на нелегален мигрант. Жалбоподателят първоначално не е заявил желание да подаде молба за международна закрила, поради което спрямо него са предприети действия за извеждането му от Република България и на основание чл. 41, т. 1 ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход“.

С оглед обезпечаване изпълнението на заповедта чужденецът е принудително настанен в СДВНЧ – Любимец на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 ЗЧРБ. Впоследствие от жалбоподателя е била депозирана молба пред органите на МВР за предоставяне на международна закрила, която е била препратена по компетентност в ДАБ при МС.

Същият е регистриран в РПЦ – С. на 18.09.2025 г. с имена З. Х., [дата на раждане], гражданин на А., с ЛНЧ [ЕГН]. На същата дата е проведено и интервю с чужденеца, за което е съставен Протокол вх. № УП-1798.

С оглед получената от ГДГП информация, че за чужденеца били налице достатъчно данни за осъществяване на престъпна дейност по организиране на групи, подпомагане на тяхното незаконно преминаване и пребиваване в Република България, както и транспортирането им към други европейски държави, е издадено Решение № РПЗТ-65/18.09.2025 г., с което спрямо чужденеца на основание чл. 45б, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗУБ е приложена мярка „настаняване в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила“. Решението е връчено на чужденеца на 18.09.2025 г. в присъствие на преводач.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Процесното решение е издадено от компетентен орган - съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците или на оправомощено от него длъжностно лице.

Решението е в взето след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група, както изисква разпоредбата на чл. 45в, ал. 2 ЗУБ

Според чл. 45в, ал. 3 ЗУБ решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство. В случая в решението са посочени фактическите и правни основания за издаването му, като същото е в достатъчна степен мотивирано. Действително административният орган не е изложил нарочни мотиви защо не приема, че не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а ЗУБ, но извод в тази насока може да се извлече от останалите мотиви, изложени в решението. За да обоснове нуждата от настаняване в помещение от затворен тип, председателят на ДАБ е приел, че е налице опасност чужденецът да се укрие, което имплицитно съдържа в себе си заключение, че задължителното явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията няма да е достатъчно да обезпечи своевременното разглеждане на молбата, тъй като ако лицето се укрива, то очевидно няма и да се явява пред длъжностно лице. С оглед на това съдът приема възражението за липса на мотиви в тази насока за неоснователно.

Административният орган е приел, че са налице основания по чл. 45б, ал. 1, т. 2 и т. 3 от с.з.

Съгласно чл. 45б, ал. 1 ЗУБ, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсец международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие (т.2), или когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред (т.3). В случая решението е мотивирано с опасността чужденецът да се укрие, поради факта, че същият е влязъл незаконно в страната, без семейство е, няма близки и друга социална среда в Република България и е направил опит да напусне територията на страната. Въз основа на тези обстоятелства, отнесени към изложеното от чужденеца в проведеното интервю – че е напуснал А., за да отиде в Германия, както и обстоятелството, че молбата за международна закрила е подаден едва след като спрямо него е издадена заповед за налагане на ПАМ за връщане в страна на произход, следва да се приеме, че правилно е оценен рискът чужденецът да се укрие, поради което съдът намира, че е налице визираната в т. 2 предпоставка. Разпоредбата на чл. 45в, ал.1,т.2 ЗУБ предвижда две кумулативни условия за прилагане на ПАМ – необходимост от установяване на факти и обстоятелства, на които се основава молбата за закрила, когато това не може да се установи по друг начин и е налице опасност лицето да се укрие. Доколкото производството по предоставяне на международна закрила не е приключило, а разпоредбата на чл. 63а, ал. 5 ЗУБ предвижда възможност за провеждане на допълнителни интервюта, то следва да се приеме, че са налице условията по т. 2. Следва да се отбележи, че съгласно чл. 45г, ал. 2 от ЗУБ директорът на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсец международна закрила, извършва ежесечно проверка за наличие на основанията за настаняване и ги докладва на председателя на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице. В тази връзка временното настаняване, докато се разглежда молбата, се явява обосновано и не се явява непропорционално, доколкото е налице задължение за административния орган да извършва периодично последваща оценка относно наличието на обстоятелствата за настаняване.

По отношение на т. 3, на която също се е позовал административният орган - когато настаняването се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред, следва да се отбележи, че по делото не е представено становище от компетентния за това държавен орган – ДАНС, че чужденецът представлява заплахата за националната сигурност. Не е доказано по безспорен начин и наличието на второто основание съгласно разпоредбата на чл. 45б, ал.1,т.3 от ЗУБ – че жалбоподателят е заплахата за обществения ред. По делото не са приложени доказателства за образувано наказателно производство по отношение на жалбоподателя, а в приложените писма се сочи наличие на „достатъчно данни“, но тези данни не са конкретизирани по отношение на жалбоподателя, поради което тази формулировка не може да обоснове извод за действително съществуваща заплахата за обществения ред.

С оглед изложеното, въпреки че не се констатира основанията по т.3, това не обуславя незаконосъобразност на административния акт, тъй като, както вече се посочи, е налице основанията по чл.45в, ал.1,т.2 ЗУБ.

По отношение на втората част от разпоредителната част на решението, а именно относно алтернативно посочения срок – „до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила“, актът се явява незаконосъобразен. Посоченият в обжалваното решение алтернативен срок за прилагане на мярката по чл. 45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ не съответства на разпоредбите на чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ и чл. 9, § 1 от Директива 2013/33/ЕС от 26.06.2013 г. за определяне на стандарти относно приемане на кандидати за международна закрила. Поради това жалбата е частично основателна досежно частта на решението, касаеща продължителността на

настаняването за период извън производството по закрила пред административния орган. Това е така, тъй като изрично с нормата на чл. 45б, ал. 1 се препраща към целите по чл. 45а, а именно своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила. След приключване на административното производство тази цел ще бъде постигната, поради което продължаването на срока на настаняване след този момент се явява в противоречие с материалния закон. В този смисъл е и практиката на АССГ - решение № 23184 от 04.07.2025 г. по адм. д. № 4100/2025 г., I отделение, 6 състав, Решение № 22675/01.07.2025 г. по адм. д. № 6138/2025 г., I отделение, 65 състав и други. Ето защо в тази част решението подлежи на отмяна поради незаконосъобразност.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на З. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., Решение № РПЗТ-65/18.09.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, в частта, с която чужденецът е настанен в помещение от затворен тип до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: